

FRONT

CALELLA
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

ANSELM CLAVÈ, 69

(Dels articles en són responsables els seus autors)

PERIÒDIC D'ESQUERRES

Any I - Núm. 5

Caella, 14 d'Abril de 1934

Val 20 cèntims

EDITORIAL

RECORDANT EL PASSAT

EFEMÈRIDES DEL POBLE 14 ABRIL 1931

La celebració del tercer aniversari de la proclamació de la República coincideix amb el greu rompiment d'un dels preceptes constitucionals més fermes i més liberal de la mateixa Constitució Republicana i que desvirtua totalment la essència i l'esperit d'aquella República portada per la voluntat unànime del poble espanyol el catorze d'Abril de 1931. Ens referim al projecte d'havers de la clerecia, els quals, malgrat tot hi assenyalant clarament la Constitució el seu extingiment durant el període de dos anys, ha estat aprovat per la Cambra madrilena en mig de les protestes dels socialistes i dels republicans sincers.

Espanya ha deixat d'ésser de fet una República laica, hi s'ha convertit, per vergonya dels qu'es diuen republicans que governen, igual que en els temps més vergonyants de la monarquia, en un feude del clericalisme.

El catorze d'Abril, tot sigüent-nos molt simpàtica la festa, com l'onze de Febrer a Espanya, no pot parangonar-se amb aquella gesta heròica del poble francès del catorze de Juliol, ni menys amb aquella altre gesta formidable del poble rus en la jornada del catorze d'Octubre de 1917.

No desitgem pas la violència amb un sentit de venjança, ni som partidaris d'ella com a sistema, però si que aquesta la creiem necessària en moments propicis i contra aquelles institucions que sigüent del predomini solament a uns quants, es converteixen amb una tirania pel poble.

L'ex-rei d'Espanya, va ésser perjur a la Constitució, ¿quina acció justificà després la violència del poble que'l foragità de llurs fronteres per aquell incumpliment? Car podria costarlos-hi als homes del partit radical aquesta traició a la República.

Festegem, si, aquesta data memorable del 14 d'Abril, car sols sigui per recordar ço que representa l'efemèride en si en l'història del poble espanyol. Més no podem nosaltres, homes essencialment liberals i d'esquerra, sumar-nos amb hipòcrites moixigangues organitzades per aquesta conxorxa política erigida en el govern d'Espanya.

Commemorem nosaltres, a la nostra manera, aquest 14 d'Abril.

Un munt de records s'amunteguen en l'esperit dels que entusiàsticament visqueren aquella data històrica. Hi hagué en la ment de molts ésser humans, que pregonament se sentien republicans, una il·lusió, un bell pensar, fit en l'esdevenidor.

Una emoció plaenta teixia al voltant del conjunt de la sensibilitat humanitzada d'aquella Espanya esclavitzada i de la Catalunya escarnida, una xarxa finíssima, però el suficient forta i espessa per embolcallar i anul·lar l'acció ràpida i necessària per arribar al lloc precís que aconsellaven les circumstancies per bé, i segurament triomfar.

Qui no recorda..... un gran plaer..... una alegria o una bella contemplació en que l'ànima extasiada, absorta en el reflex del goig d'ella mateixa, deixa de percebre la realitat del que l'envolta, que, si bé gosa, desequilibra l'harmonia del cos que la sustenta?

Això fou el 14 d'Abril de 1931: una contemplació estàtica de l'ànima col·lectiva, que després de llargues i contínues lluites, per la consecució de la Llibertat i Justícia, lluites que moltíssimes vegades foren violentes i sagnants i